

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Iohannis Dioclien. & Antibaren. Archiepiscopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

catoribus preces ad Dominum fundatis. Demum verò paternitatem vestram nolumus latere quia hæresis non modica in terra Regis Vngariæ, videlicet Bessina, pullulare videtur, in tantum quòd peccatis exigentibus, ipse Bacilinus cum uxore sua, & cum sorore sua, quæ fuit defuncti Miroselovichemensis, & cum pluribus consanguineis suis seductus, plusquam decem millia Christianorum in eandem hæresim introduxit. Vnde Rex Vngariæ exacerbatus, illos ad vestram præsentiam compulit venire à vobis examinandos. Illi autem simulatis litteris redierunt, dicentes à vobis concessam sibi legem. Vnde rogamus ut Regi Vngariæ suggeratis ut eos à regno suo evellat, tanquam zizania à tritico.

LITTERÆ B. MAGNI IVPANI
totius Servie.

Epist. 177.
Sc Pontifici
offert atque
commendat.

Innocentio Dei gratia Summo Pontifici & universali Papæ Romanæ Ecclesiæ beatorum Apostolorum Petri & Pauli, S. eadem gratia & sancta oratione vestra Magnus Iupanus totius Servie salutem, tanquam patri suo spirituali. Litteras sanctitatis vestræ recepimus, & bene intelleximus ea quæ venerabiles Legati vestri, scilicet Iohannes Capellanus & Simon Subdiaconus, tam in litteris quam in ore eorum narraverunt nobis. Gratulamur itaque magnæ sanctitati vestræ quia non tradidisti nos in oblivionem filios tuos, sed recordatus es de nobis. Nos autem semper consideramus in vestigia sanctæ Romanæ Ecclesiæ, sicut bonæ memoriæ pater meus, & præceptum sanctæ Romanæ Ecclesiæ semper custodire, & in proximo legatos nostros vellemus transmittere ad sanctitatem vestram. Nos autem locuti sumus dictis venerabilibus tuis Legatis, quoniam ipsi cum ore eorum narrabunt sanctitati vestræ eloquia mea.

LITTERÆ IOHANNIS
Dioclien. & Antibaren. Archiepiscopi.

Epist. 178.
Gratia sagit
pro transmissio
Pallio, & quid
Legati apostolici
in corrigendis
moribus
effecerint
declarat.
Vide supra lib.
1. epist. 125.
335.

Sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia Summo Pontifici Iohannes Diocliensis & Antibaren. Ecclesiæ humilis minister, tam debitam quam devotam obedientiam. Gratias uberes refero sanctissimæ paternitati vestræ de honore Pallij & pontificalis officij plenitudine, quam mihi per Dominum Iohannem & Dominum Simonem

familiares & Legatos vestros concedere dignati estis. Ego autem omni tempore vitæ meæ ad devotionem vestram & fidelitatem sanctæ Romanæ Ecclesiæ promptum habeo animum modis omnibus & paratum. Notum siquidem facio sanctitati vestræ quòd præfati Legati vestri ea quæ corrigenda & ordinanda fuerunt, ita cum prudentia & honestate per Dei gratiam ad honorem vestrum & sanctæ Romanæ Ecclesiæ tractaverunt, quòd Dominus Rex & totus populus eorum opera commendantes, ad pedes vestræ sanctitatis effecti sunt modis omnibus promptiores. Ego verò in proximo nuntios meos ad pedes vestræ sanctitatis transmittam, qui devotionem meam paternitati vestræ plenius declarabunt.

In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Nos Iohannes Capellanus & Simon Subdiaconus Domini Innocentij Papæ tertij, apostolicæ sedis Legati, ad evellenda nociva de agro dominico, & virtutum plantaria utiliter inferenda, videntes plura in Clero & populo Dalmatiæ & Diocliæ corrigenda, de sanctorum patrum Conciliis decreta presentia duximus innovanda.

I.

In primis itaque decernimus ut nullus Episcopus aliquem ad sacros ordines per pecuniam promovere, seu ecclesiastica beneficia alicui pretio interveniente concedere præsumat. Cum enim Dominus præcepit Apostolis, *Gratis accepistis, gratis date*, & Spiritus sancti gratia venalis esse non possit, quæ in sacris confertur ordinibus, gravi puniendus est pena qui Spiritus sancti dona venalia exponere non veretur. Quocirca præfati decreto statuimus ut quicumque Episcopus hoc agere convictus fuerit, omni ecclesiastica careat dignitate, & sine spe restitutionis tam ille qui dederit, quam ille qui scienter sacros ordines pecunia intervenienter receperit, perpetuo deponatur.

II.

Cum Domini Sacerdotes, & hi qui sacro altari deserviunt, continenter vivere debeant, juxta illud, *Mundamini qui fertis vasa Domini*, in partibus Dalmatiæ atque Diocliæ Sacerdotes & uxores habere & ecclesias tenere dicuntur. Quocirca præfati decreto statuimus ut Sacerdotes & Diacones ante susceptum officium, nisi eorum conjuges in manu Episcopi votum fecerint continentie, uxores habentes, cum ipsis maneant, & Ecclesias dimittant. Non enim possunt secundum ordinem Romanæ Ecclesiæ manentes in conjugio, nisi defunctis uxoribus, aut continentiam voventibus, si digni inventi fuerint, ad sacerdotium promoveri. Illi verò qui post susceptum sacerdotij vel diaconatus honorem, adulteras potius quam uxores accepisse probantur, nisi eas dimiserint, & dignam egerint penitentiam, ab officio & beneficio ecclesiastico siant penitus alieni. Prohibemus etiam ne aliquis Episcopus, nisi in quatuor temporibus juxta sanctorum patrum constitutionem,

aliquem ad sacros ordines promovere præsumat. Solus enim Romanus Pontifex dominicis diebus Subdiaconos ordinare potest. Cùm autem Episcopus ordinationem fecerit, non nisi unum ordinem à Subdiacono & supra conferre præsumat. Ordinatus autem in Subdiaconum, ad minus per annum in eodem officio deserviat. & Diaconus similiter faciat. Quicumque autem Episcopus contra hoc venire præsumperit, tandiu à conferendis ordinibus absteineat, donec à Romano Pontifice misericordiam consequatur.

III.

Quoniam secundum gradus & ordines personarum beneficia ecclesiastica in domo Domini secundum sanctorum patrum constitutionem distributa noscuntur; decretimus ut decima, seu oblationes fidelium tam pro vivis quam pro defunctis, in quatuor partibus dividantur: quatum una sit Episcopi, alia Ecclesiarum, tertia pauperum, quarta Clericorum. Portionem quidem pauperum Episcopus administret; portionem vero Ecclesiarum Archypresbyter conservet, & ex mandato Episcopi in usibus Ecclesie fideliter expendat. Quicumque autem Clericorum contra hoc venire præsumperit, sua portione privetur.

IV.

Distictius inhihemus ne aliquis Sacerdos filij sui vel filie spiritualis privatam confessionem alicui revelare præsumat. Quod si facere convictus fuerit, officio & beneficio ecclesiastico perpetuo spoliatur. Idem dicimus de quolibet Clerico qui de homicidio, adulterio, perjurio, falso testimonio publicè accusatus fuerit & convictus.

V.

Cùm terrenarum potestatum nuntijs sive ministris honor exhibetur ab omnibus, multo magis ministris Dei honor à laicis exhibendus est; à quibus eis non solum divina celebrantur officia, verum etiam sacrum baptisma & Corpus Domini & penitentia & cetera ecclesiastica sacramenta jugiter ministrantur. Quapropter juxta decretum Domini Innocentij Papæ II. distictius inhihemus ne aliquis in personam Episcopi sive Sacerdotis vel cujuslibet Clerici vel religiosi viri violentas manus injicere præsumat. Quicumque autem hoc attentaverit, tandiu excommunicatus maneat, donec de tanta præsumptione satisfactorius, apostolico se conspectui repræsentet, vel ab ejus Legato, præstita congrua satisfactione, absolutionis beneficium consequatur. Similiter sub excommunicatione prohibemus ne aliquis laicum Clericum ad peregrina judicia trahere præsumat, veluti candentis ferri, vel aquæ, vel cujuslibet alterius judicij. Non enim pertinet ad laicum, Clericum judicare. Si autem Clericus peccaverit, ab Archiepiscopo vel Episcopo vel etiam Prælate suo aut Romano Pontifice, si necesse fuerit, judicetur.

VI.

Cùm sacrosancta Romana Ecclesia, quæ mater est omnium Ecclesiarum & magistra, decreverit ut nullus Christianus usque ad septimum consanguinitatis gradum conjugium contrahere præsumat, grave nimis est & divini dignum animadversione judicij quod in partibus Dalmatiae ac Dioclie à multis factum in veritate comperimus ut homines Dei timorem non habentes cum consanguineis in

quarto & quinto gradu, vel infra, contra sanctorum patrum constitutionem conjugia contrahere non formident. Quapropter præsentis decreto statuimus ut quicumque in quarto gradu præsertim, vel infra, conjugia habere convincitur, nisi ad mandatum Ecclesie satisfecerit, & à sua consanguinitatis incesta conjunctione recesserit, tandiu maneat excommunicatus & ab omnibus Ecclesie sacramentis separatus, donec à nefaria copula separetur, & ad mandatum Ecclesie satisfaciat.

VII.

Item præcipimus ut Clerici rasuram & tonsuram teneant clericalem. Qui autem hoc non fecerit, ab Episcopo distictione canonica compellatur.

VIII.

Cùm duæ sint in terris potestates à Domino constitutæ, spiritualis videlicet, & secularis, & una de spiritualibus & ecclesiasticis, altera de secularibus habeat judicare, grave committit peccatum quicumque laicus vel Ecclesias donare vel ecclesiasticas personas judicare præsumit. Quocirca præsentis decreto statuimus auctoritate Dei omnipotentis & beatorum Apostolorum Petri & Pauli & Domini Papæ Innocentij, ut quicumque Clericus de manu laica Ecclesiam vel ecclesiastica beneficia receperit, tam qui dederit, quam qui receperit, tandiu excommunicationis vinculo teneatur astrictus, donec ad mandatum Ecclesie plenariè satisfaciat, & quod contra sacros canones factum fuerit, irritum habeatur & vacuum. Illos autem laicos qui ante constitutionem istam Ecclesias donaverunt, vel in ecclesiasticas personas manus injecerant violentas, volumus per Episcopos tertio commoneri; & nisi penitentiam egerint competentem, eadem sententia teneantur astricti.

IX.

Excommunicamus omnes illos qui thesauros Ecclesiarum injustè detinent, donec restituant, & eos qui Latinos detinent in servitute, nisi recepta pecunia, quam dederunt, eos pristina restituant libertati.

X.

Item excommunicamus omnes illos qui proprias dimiserunt uxores vel de cetero dimiserint sine iudicio Ecclesie, donec ad ipsas revertantur.

XI.

Prohibemus etiam ut filij Presbyterorum, & qui de legitimo non sunt nati matrimonio, ad sacros ordines non accedant.

XII.

Similiter prohibemus ut nullus ordinetur in sacerdotem, nisi trigessimum expleverit annum.

Ego Frater Iohannes Domini Papæ Capellanus, apostolicæ sedis Legatus, scripsi & subscripsi.

Ego frater Simon Domini Papæ Subdiaconus, apostolicæ sedis Legatus, subscripsi.

Ego Iohannes Diocliensis & Antibarenensis Archiepiscopus subscripsi.

Ego Dominicus Archypresbyter Arban. subscripsi.

Ego Petrus Scuarin. Episcopus subscripsi.

Ego Iohannes Polatinen. Episcopus subscripsi.

Ego Petrus Arvastinen. Episcopus subscripsi.

Ego Dominicus Soacinen. Episcopus subscripsi.

Ego Natalis Dulcinen. Episcopus subscripsi.

Ego Theodorus Sarcanen. Episcopus subscripsi.

L II iij

Cap. Si quis
hæretic. 17.
44